

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

siges, at kunstfondet i de forløbne fire år har vist sig at have en overordentlig gavnlig indflydelse på udviklingen inden for dansk kunstliv. Store, i lang tid eksisterende behov er blevet afhjulpnet. Imidlertid har prisstigninger bevirket, at fondets bevillinger ikke har samme værdi i dag som ved lovens vedtagelse i 1964. Det vil derfor være nødvendigt at foretage en pristalsmæssig regulering. I det praktiske arbejde har det endvidere vist sig, at det, hvis loven skal virke efter sin hensigt, vil være nødvendigt at foretage visse reguleringer i opadgående retning på forskellige poster. Ved udarbejdelsen af forslaget til 1964-loven stod man uden praktiske erfaringer, og det har særlig inden for tonekunstens område vist sig, at der, hvis lovens formål skal opnås, må foretages en forhøjelse af beløbsrammerne.

Efter en årrække med en stadig stigende bogproduktion har der i det sidste år vist sig vanskeligheder på det danske bogmarked, og fra de danske forfatterorganisationers side har ministeriet modtaget henvendelser om ved lovens revision at skabe økonomiske støttemuligheder for bogudgivelser af værdifuld ny litteratur, der uden sådan støtte ikke kunne forventes at blive udgivet. Det ligger i sagens natur, at det allervæsentligste for den talentfulde forfatter må være, at hans værker bliver udgivet og når ud til publikum i den tid, hvori de bliver skrevet. Det ville være absurd ved stipendier at holde liv i forfattere, hvis ikke deres værker kunne komme ud til befolkningen. Det er derfor foreslået, at der af de forøgede fondsmidler skal kunne gives støtte til sikring af udgivelse af kunstnerisk værdifulde litterære arbejder — ligesom inden for tonekunsten til fremførelse af kvalificerede kompositoriske værker. Udvalget af de støtteværdige arbejder må suverænt ligge hos de respektive udvalg under kunstfondet. Og i forhold til forlæggerne kan der kun blive tale om garanti-tilskudsordninger til imødegåelse af dokumenterede tab ved udgivelserne.

Som jeg indledningsvis nævnte, rejste man allerede under 1964-lovens behandling i folketinget spørgsmålet om at inddrage andre grupper af skabende kunstnere under fondets støtteordninger. Man henstillede

til den daværende kulturminister at være opmærksom på spørgsmålet i forbindelse med lovens revision. De grupper, der dengang særligt tænkes på, var kunsthåndværkere og teatrets og filmens kunstnere. For filmens kunstnere synes spørgsmålet løst gennem de støtteordninger, der indeholdes i den siden da vedtagne lov om film og biografer.

Der er en nær forbindelse mellem den bildende kunst og de skabende kunstnere inden for kunsthåndværket og — efter hele den tekniske udvikling — inden for den industrielle formgivning. I hele problematikken om vor produktudvikling er det, som om man i nogen grad har overset betydningen af formgivningsspørgsmålet. Vi ser, hvordan kravene til formgivning af alle de ting, der omgiver os, er steget. Vort samfund trænger til udvikling på dette felt. Og samtidig ser vi, hvordan en række store kunstnere i fortid og nutid har fundet udløsning for deres kunstneriske trang i opgaver af praktisk art. Her har vi endvidere et område, hvor selve produktionen skaber en formidling mellem den skabende kunstner og befolkningen. Det har været en glæde at opleve, at Nationalbanken med sit jubilæum betænkte dette formål med et meget betydeligt fond, men hele sammenhængen mellem den individuelle eller kunstneriske skaben inden for den frie kunst og den mere målbestemte, praktisk anvendte kunst kalder på en inddragelse af kunsthåndværket og formgivningen under Statens Kunstfond. Det foreslås derfor at tilvejebringe særlige bevillinger til dette formål under fondet og oprette et nyt 3 mands udvalg til administrationen af disse bevillinger.

For at kunne imødekomme berettigede krav fra andre områder inden for den skabende kunst, der ikke falder ind under de fastlagte områder under styrelse af særlige 3 mands udvalg, er det i lovforslagets § 1, stk. 2, foreslået, at fondets virksomhed kan udstrækkes til andre former for kunstnerisk skaben, som kan sidestilles med de hidtil støttede, og som ikke kan få statsstøtte efter anden særlig lovgivning. Til denne særlige fondsvirksomhed foreslås i bemærkningerne til lovforslagets § 6 afsat et beløb på 175.000 kr. årlig. Disse midler foreslås administreret af fondsbestyrelsen, der består af samtlige udvalgsformænd. Denne bestyrelse vil re-